

Nr 31.

Av herr **Petrén, Alfred**, och herr **von Sneidern**, om ålders-
tillägg till föreståndarinnan vid statens uppfostringsanstalt
i Vänersborg för sinnesslöa flickor.

I underdånig skrivelse den 8 augusti 1923 hade föreståndarinnan vid statens uppfostringsanstalt för vanartade sinnesslöa flickor, fröken Elin Gunnarsson, gjort framställning att för uppflyttning i högre lönegrad få tillgodoräkna sig tidigare tjänstgöring som lärarinna och föreståndarinna vid länsanstalter för sinnesslöa. Denna framställning hade tillstyrkts av anstaltens styrelse och av skolöverstyrelsen, men avstyrkts av statskontoret med den motiveringen, att framställningen icke utan riksdagens medgivande kunde bifallas, men anledning att utverka dylikt medgivande icke föreläge. Därpå blev framställningen av Kungl. Maj:t avslagen. Då riksdagen år 1921 första gången beviljade anslag till utgiftsstat för ifrågavarande anstalt, fattades icke heller av riksdagen något beslut, att anstaltens föreståndarinna skulle för ålderstillägg få tillgodoräkna sig tjänstgöring vid annan anstalt. Detta skedde däremot beträffande en annan anstalt, nämligen statens anstalt för blinda med komplicerat lyte. I den proposition, vari medel första gången begärdes till utgiftsstat för denna anstalt (prop. nr 247 år 1921), hemställdes beträffande ämneslärarinnornas avlöningsvillkor, att de skulle äga att för uppflyttning i högre lönegrad tillgodoräkna sig även sådan tjänstgöring, som fullgjorts vid av landsting underhållen dövstumskola eller vid sinnesslöanstalt. Departementschefen motiverade denna sin ståndpunkt därmed, att det kunde vara förmånligt för anstalten att erhålla en ämneslärarinna, som, jämte det hon i övrigt vore kompetent för anställning vid anstalten, även ägde den erfarenhet i fråga om undervisning och uppfostran åt dövstamma eller sinnesslöa, som förvärvas genom lärarverksamhet vid en dövstumskola eller sinnesslöanstalt*. Häremot hade riksdagen ingen erinran att göra.

De skäl, som sålunda voro bestämmande för att ämneslärarinna vid statens vårdanstalt för blinda med komplicerat lyte skulle för ålderstillägg få tillgodoräkna sig tjänstgöring vid sinnesslöanstalt (eller dövstumskola), tala emellertid i själva verket även för att föreståndarinnan vid statens uppfostringsanstalt för vanartade sinnesslöa får tillgodoräkna sig tjänstgöring som föreståndarinna vid annan sinnesslöanstalt, då erfarenhet i sinnesslö-vård givetvis är en av förutsättningarna för lämplighet till en föreståndarinnebefattning vid en uppfostringsanstalt för de mest svårdisciplinerbara

* Av dem, som vårdas i anstalten för blinda med komplicerat lyfte, är det stora flertalet sinnesslöa och en mindre del dövstamma.

bland de sinnesslöa. Fröken Gunnarsson uppfyller i hög grad denna förutsättning, då hon före tillträdet av sin nuvarande tjänst innehaft föreståndarinnebefattning vid sinnesslöanstalt i närmare 20 år, i det hon var föreståndarinna vid Västmanlands läns sinnesslöanstalt fr. d. 1 maj 1904 till d. 31 aug. 1918 och vid Blekinge och Gotlands läns sinnesslöanstalt fr. d. 1 sept. 1918 till d. 15 april 1923. Hon hade sålunda redan sedan länge å länsanstalt varit i åtnjutande av högsta ålderstillägg, medan hon som föreståndarinna å statsanstalten icke erhållit något ålderstillägg. Detta kan knappast anses vara rättvist eller skäligt. Därtill kommer att, som ovan påvisats, även principiella skäl kunna anföras för den ståndpunkten, att föreståndarinnan vid statens uppfostringsanstalt för vanartade sinnesslöa flickor får för ålderstillägg tillgodoräkna sig tjänstgöring som föreståndarinna vid länsanstalt för sinnesslöa.

Enligt den för här ifrågavarande anstalt fastställda utgiftsstaten, utgår avlöningen för föreståndarinnan med 2,400 kronor, vilken avlöning efter 5 år kan höjas med 300 kronor, efter 10 år med ytterligare 300 kronor och efter 15 år med än ytterligare 300 kronor.

På grund av vad sålunda anförts, få vi hemställa,

att riksdagen ville besluta, att föreståndarinnan vid statens anstalt för sinnesslöa flickor i Vänersborg må tillerkännas samtliga tre ålderstillägg och på grund härav till avlöningsstaten för anstalten på extra stat för nästa budgetår bevilja 9,500 kronor (i stället för av Kungl. Maj:t föreslagna 8,600 kronor).

Stockholm den 19 januari 1924.

Alfred Petrén.

Axel von Sneidern.
